

ԲԱԶՄԱՎԵՊ

ՃԶ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 7.

1858

ՅՈՒԼԻՍ 4.

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԻՑ

ԸՆԺԱՆԵԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Դ

Հայր և Մայր :

Որչափ ալ քաղցր ըլլայ այն կապը՝
որով բարեկարգ գերդաստանի մը մէջ
միացած են էրիկ և կնիկ մարդը, սա-
կայն գերդաստան մը միայն այս հա-
ճոյից վայելքը ունենալու համար հաս-
տատուած չէ : Դամնդակ և բարուց լա-
ւութեանը հակառակող սխալ մըն է
կարծելը՝ թէ ամբողջ մարդկային կեան-
քը կիրք մը ըլլայ . վասն զի այն կիրքը
ուրիշ բան չէ, բայց եթէ բերում մը՝
որով անական կենաց դժուարին պարտ-
քերը կը դիւրանան : Դայս պարտուցը
մէջ գլխաւորագոյնք են՝ հայրութեան
և մայրութեան պարտքերը : Դերդա-
ստան մը՝ աւելի այն ատեն ծանր և գոր-
ծունեայ կերպ մը կ'առնու, երբոր տը-
ղայք կը սկսին երևնալ :

Ուշ հին և թէ նոր ազգաց մէջ գլտ-

նուեցան մարդիկ՝ որ մարդասիրութիւն
կամ հայրենասիրութիւն սեպեցին գեր-
դաստանէն առնուլ տղայն, որպէս զի
զանիկայ ընկերութեան և տէրութեան
մարդ ընեն : Ի սիկայ ալուզիդ տեսութի
մը չէ . վասն զի յայտնապէս տղան ա-
նոնց է՝ առանց որոց չէր կլնար իր գոյու-
թիւնը ստանալ : Ի աց ասկէ, ասով ըն-
կերութեան վրայ բեռ մը դնել կ'ըլլար՝
որուն երաշխաւորութիւնը իր վրան չէ .
և որուն վրայ իրաւունք մը չունի : Ինդ
հակառակն տղուն հոգը բոլոր ծնողաց
վրայ է . բայց այս հոգովն ալ իրաւունք
մը կը ստանան վրան, առանց որոյ տը-
ղուն վրայ երաշխաւորութիւն մը ունե-
նալը՝ իրենց համար անկարելի եր :
Ծնողաց և որդւոց մէջ բնական կապ
մը, որտի կապ մը, մտաց կապ մը կայ .

իշխանութիւն մը չկայ որ ասկէ աւելի քնական ու հարկաւոր սկզբանց վրայ հաստատուած ըլլայ :

Դյանողը՝ իշխանութեան իրաւունք մը ունին իրենց տղոցը վրայ, բայց ոչ նաև սեպհականութեան իրաւունք մը : Հին Հռովմայեցիք հայրական իշխանութեամբ չափազանց զեղծանելով՝ հօր մը իրաւունք տուեր էին իրեն տղոցը կենաց և մահուան վրայ իշխանութիւն ունենալ . կրնար ուզած ատեն վաճառել զանոնք, և կամ ուզածին պէս տնօրինել անոնց բաղդը : Հօր մը՝ իր տղուն վրայ ունեցած բոլոր իշխանութիւնը՝ նոյն իսկ տղուն օգտին և իրաւանցը սահմանածին չափ պիտի ըլլայ . անոր բնական և բարոյական գոյութեանը օգտակարութենէն դուրս՝ հայրը բանի մը իշխանութիւն չունի . որով չկրնար ամենեին իր տղան մահուան կամ գերութեան դաստապարտել : Իսիկայ՝ հայրական իշխանութիւնը քաղաքական տեսչութեան հետ շփոթել մընէ : Ո՞իայն ընկերական կենաց օգտին նկատմամբ է՝ որ մարդկային արարած մը մեռնի կամ գերի ըլլայ . և որովհետեւ հայրը՝ ընկերութիւն ըներկայացըներ, անոր համար այդ իրաւունքն ալ չկրնար ունենալ որդուոյն վրայ : Դերդաստան մը պէտք չէ որ քաղաքական տեսչութեան իրաւունքը յափշտակէ . քաղաքական տեսչութիւնն ալ պիտի զգուշանայ՝ գերդաստանի մը իրաւանց բունաբարութենէն : Իսով ըսել չէ թէ հայրենի իշխանութեան պակսութիւն մը կ'ըլլայ, այլ թէ անով՝ հօր մը պարտքերը կը շատնան, ու աւելի դժուար կերպարանք մը կ'աւանուն : Ո ամս զի չկարենալով ցոժ գործածել, հարկ կ'ըլլայ որ բանական իշխանութիւն մը բանեցընէ . սակայն անոր մէջ է ձշմարիտ իշխանութիւնը . վասն զի հօր մը մեծարանքը՝ բուն իր վրայ հաստատուած պիտի ըլլայ, և ոչ թէ՝ արդարութեան պաշտմնէի մը պէս՝ զէնքովը վախ ձգէ որդուոյը սրտին մէջ :

Ծաւէ որ դժնդակ և բնականէ դուրս կարծիք մը սեպեցինք՝ գերդաստանի մը

գրկէն յափշտակել զտղայն՝ ընկերութեան աւելի օգտակարագոյն ծառայութիւն մը ընելու դիտարութեամբ, նոյն կարծիքը շատ աւելի անհանդուրժելի կ'ըլլայ՝ մօր մը և որդուոյն նկատմամբ : Ի յն տղան՝ որուն վրայ իր կենացը առաջին վայրկենէն այնչափ աշխատութիւն ունի, զոր ցաւօք և վտանգօք կը ծնանի, որուն համար իր առողջութիւնը, և երբեմն նաև կեանքն ալ կը կորսընցընէ, այդ տղան, կ'ըսենք, եթէ մօրը չվերաբերիր, հասպա որուն կը վերաբերի : Ծնկերութիւնը, որուն կ'ուզեն նուիրել այդ տղան, արդեօք մօր մը հոգը, զրկումները, անձին շահը և դիւլութիւնը մոռնալը, տղուն տկարութեանց կարեկից ըլլալը կրնայ ունենալ :

Տղուն նախնական դաստիարակութեանը օգտին համար՝ հարկ է արդեօք որ մայրն ըլլայ կաթ տուողը, կամ թէ անվնաս կրնան դայեկաց ձեռքը յանձնուիլ : Երկու կարծիքն ալ իրենց պաշտպաններն ու ընդդիմախօսներն ունին : Ամսնք անտարբեր և անվնաս բան մը կը համարին՝ տղան դայեկի ձեռքն յանձնելը . այլք ընդհակառակն՝ ամենահարկաւոր որ մայրն ըլլայ տղուն կաթ տուողը : Ո ամս զի որչափ ալ անտարբեր բան մը սեպուի ասիկայ, մեծ է նորածին տղուն վրայ ունեցած ազգեցութիւնը, թէ նկատմամբ մարմնոյն առողջութեանը, և թէ բուն դաստիարակութեանը : Դաստիարակութիւնը անանկ գերազանց բան մընէ, որ նոյն իսկ անխօս և անբարբառ տղուն վրայ իր ազգեցութիւնն ունի . մօր մը կատարելութիւններն, ընտիր բարեմասնութիւնքը կ'երևնան իր փոքրիկ անձին վրայ . կը տեսնուին գարձեալ վրան՝ դայեկի մը պակսութիւնքը, մանաւանդերբոր նոյն դայեակին ընտրութիւնը՝ հարկաւոր պայմաններով եղած ըլլայ : Տղան գէշ դաստիարակի մը ձեռքյանձնելը՝ գերդաստանէն յոյս մը, ակնկալութիւն մը, երջանկութիւն մը պակսեցընելը, և ասոնք պակսեցընելը, ապագայ բարօրութեան տեղ՝ աղի-

տից գուռ բանալ մըն է : Բնութիւնը, կամ թէ բանք, բնութեան տէրը՝ առանց պատճառի չէ որ տղուն առաջին և առողջարար մնունդը՝ մօրը ձեռքով ուզեր է իրեն մատակարարել . և անան կով զգալի յարաբերութիւն մը հաստատել մօր և տղուն մէջ :

Վոիկայ է ահաւասիկ տղուն առաջին բնական դաստիարակութիւնը . անցնինք անոր բարոյական դաստիարակութեանը : Հոս՝ զլխաւոր պարտքը հօրը վրայ է . վասն զի աւելի մեծ երաշխաւորութիւնն ալ իրենն է : Բանը կամ խելամտութիւնը՝ զոր հայր մը դաստիարակութեան մէջ պարտքիան է մըտցընել, ամենահարկաւոր է , և տղուն ապագայ դաստիարակութեանը՝ իրաւամբ տարր սեպուած : Բայց այլ և այլ կերպով կրնայ մնցուիլ բանը մարդուս սրտին մէջ . և յայսմանանկ խաբէութիւնք կան՝ յորոց հարկ է զգուշնալ :

Կ ատերը զրուցած են, և ըստ իմիք իրաւունք ալ ունին, թէ բանը սիրելի ընելու և անանկով տղուն հաճոյական ընելու է : Աակայն անկարելի է որ բանը՝ միշտ սիրելի ըլլայ . անկարելի է որ գէթ երբեմն երբեմն անձնանուիրութիւնք չպահանջէ մեզմէ : Երիտասարդին ու տարիքը առած մարդուն անգամ՝ շատ անգամ դժնդակ է . բնչպէս կրնայ տղուն հաճոյական ըլլալ : Ինոր համար հարկաւոր է որ հայրը՝ իր հայրական իշխանութիւնը բանեցընէ տըղուն վրայ . այն օրինաւոր իշխանութիւնը, որով տէր է տղուն սրտին : Հարկաւոր է այս իշխանութիւնը. վասն զի տղան չիրնար ինքզինքը կառավարել, և հարկ է որ մէկէն կառավարուի : Խմաստուն է այս իշխանութիւնը . վասն զի տարակոյս չկայ որ հայր մը տղէն աւելի փորձառութիւն և խելք ունի : Իրանց վտանգաց է այս իշխանութիւնը . վասն զի իր սահմանն և երաշխաւորութիւնը ունի : Հայրենի իշխանութեան սահմանն ու երաշխաւորութիւնը՝ հայրական գութիւն ու գորոշն է :

Տարակոյս չկայ թէ անարդարանալի

են այն հայրերը, որ իրենց իշխանութեանը մէջ չափ և սահման չեն գիտեր, որ առանց կրթութիւն ունենալու՝ կ'ուզեն կրթել իրենց զաւկըները : Ինչ ցաւալի տեսարան մըն է նկատելը՝ տուն մը, ընտանիք մը, յորում հայրական իշխանութիւնը բռնաւորութեան կերպարանք կ'առնու, և Վատուծոյ՝ իրեն միախթարութեանը, և աշխարհի ու ազգի բարօրութեան համար տուած զաւկըները՝ իրեւ գերի գործածելով, ծեծով կ'ուզէ խրատել, գաւազանաւ զգօնսացընել, առանց խանդաղատելու անմեղ մանկութեան սրտաշարժ լացէն և արցունքէն : Քանի քանի հարք ասանկով կը կարծեն և կը պարծին դաստիարակելի իրենց տղաքը, մինչդեռ բան մը չշահելին զատ՝ ամենամեծ բան մը կը կորսցընեն . տղուն՝ իրենց վրայ ունեցած սէրը . և հայր մը՝ որ այս կորուստը բանի տեղ չսեպեր, հայրութեան պարտքը և գերազանցութիւնը ըմբռնած չէ :

Հարկ է որ գերդաստանին մէջ՝ տըղու մը համար գորովագութ, և նոյն իսկ հօրմէն աւելի կուսակից պաշտպան մը գտնուի . և ասիկայ է ահաւասիկ մօր մը պաշտօնը : Ո՞էկ կողմանէ զըթութիւն և ներումն կը ներկայացընէ, միւս կողմանէ ալ զագատութիւն : Երկու տեսակ ազատութիւն կայ . ազատութիւն բանի, այսինքն մարդկային այն ազատութիւնը՝ որով իր սկզբանցը համեմատ ինքզինքը կը կառավարէ . և ազատութիւն բնութեան՝ որ մարդկային կարողութեանց ազատ բերմանէն առաջ կու գայ : Այս երկու ազատութիւնքն ալ կրնան երբեմն վնասակար ըլլալ, երբոր անոնցմով մէկն ուղենայ զեղծանիլ . բայց ըստ օրինի և ըստ չափու գործածուելու որ ըլլան, կենաց համար ամենահարկաւոր գործի և միջոց սեպուած են : Այստ դաստիարակութեամբ կամ պատժոյ մէջ կարգ կանոն չգիտնալով այս կարողութիւնքը խափանելը, արուեստական մարդ մը կազմել կ'ըլլայ, և ոչ թէ ձշմարտապէս խոհուն ու մտաւոր էակ մը : Բանակա-

նութիւնը՝ բնութեան դէմ չէ . այլ բնութեան գործոյն լրումն :

Այս ազգեցութիւնը՝ զոր հայր մը որդւոյն վրայ կ'ունենայ իշխանութը և բանիւ , նոյնը մայր մը ձեռք կը ձգէ գորովանօք և համոզելով . իր խանդաղատանքն և գութը՝ տղան միխթարեալ և ուրախ կը պահէ . մօր մը ժմիտը բաւական է տղուն անհամբերութիւնքը լրեցընելու , լայը հանդարտեցընելու , մանկական կրթերը զսպելու համար : Խրաւ է որ աւելի հօրմէն կը վախնայ տղան . բայց մօրը՝ աւելի մոտադիւրութեամբ մտիկ կը դնէ . աւելի ուրախութեամբ և սիրով անոր կ'ուզէ հնազան դիլ , և այն հլութիւնը՝ բարեգուշակ է իր ապագայ դաստիարակութեանը համար : Հայրը կը սորվեցընէ տղուն՝ որ մեծարէ իր պարտքերը . մայրը կը խրատէ՝ որ սիրէ զանոնք . հայրը՝ զօրաւոր և առնացի առաքինութիւնք կ'ազգէ անոր սրտին մէջ . մայրը՝ քաղցր , հաճոյական ու սիրելի առաքինութիւնք : Պղատոն՝ որ Յունաց իմաստափրացը մէջ՝ ամենէն աւելի մեծ և ուղիղ գաղափարներ ունեցած է դաստիարակութեան վրայ , կ'ըսէ թէ դաստիարակութեան ուղիղ սկզբունքն է ոյժը քաղցրութեան հետ խառնել , և անոր համար կը յորդորէ որ դպրոցաց մէջ թէ մարմնակրթանք և թէ երաժշտութիւն գործածեն : Վարմնակրթանքը՝ հայրենի ուժով և զօրաւոր դաստիարակութիւնը կ'օրինակէ , որ կը սորվեցընէ տղուն ինքիր անձին յաղթել , դժուարութիւններէ շնորհիլ , կարգի կանոնի հպատակիլ , ու ազատ ըլլալ՝ պարտուց գերի ըլլալով : Խակ երաժշտութիւնն է մայրենի քաղցր և ամոք դաստիարակութիւնը :

Ինչպէս տղուն բարոյական՝ ասանկ ալ կրօնական դաստիարակութեանը մէջ կը տեսնուի ազգեցութեանց զանազանութիւնը : Երբոր կրօնից նախնական տպաւորութիւնքը գերզաստանէն չառնուին , սակաւագիւտ՝ մանաւանդ թէ ամենազժուարին է որ ետքէն սկսին երենալ և բարգաւածիլ .

վասն զի նաև այս նկատմամբ՝ առաջին դաստիարակութենէն աւելի զօրաւոր բան չկայ : Ծառու և մոլորական կարծիք մըն է Յ. Յ. Ուուսոյի ըսածը , որ կը պնդէ թէ տղաք ինչուան տասմնը վեց տարեկան ըլլամն՝ պէտք չէ Պատուծոյ վրայ խօսիլ անոնց հետ . և պատճառ կը բերէ թէ ինչուան այն տարիքը միայն սխալ և անկատար գաղափարներ կրնայ առնուլ տղայն Պատուծոյ վրայ : Ինայց երբոր ուղենանք սպասել որ մարդուս խելքը այնչափ բացուի՝ որ առանց ամենեկին սխալման կարենայ ըմբռնել Պատուծոյ էութիւնը , քիչ մարդիկ՝ ըստենք թէ պիտի չկարենայինք գտնել այնպիսի մարդիկ՝ որ կարող ըլլան անանկ մեծ և անհուն գաղափար մը՝ մարդկային մտաց չափաւոր սահմանին մէջ պարունակել : Վեծ գաղափար մըն է ասիկայ , որուն՝ մարդկային միտքը պատրաստելու համար՝ տղուն բանավարութեանը բացուելու ժամանակէն սկսելու է . վասն զի մարդուս որ և իցէ հասակէն ալ ուղենաս Պատուծոյ գաղափարը ծանուցանել , անկարելի է որ առաջին անգամ մէկէն ըմբռնէ , կամ լաւ կերպով ըմբռնէ : Ի ձնէ կուրի մը՝ որ և իցէ տարիքին ալ՝ բժշկական դարմաններով յաջողելու ըլլաս աչքը բանալ , առաջին տեսութիւնը միշտ նորածին տղուս մը տեսութեանը պէս է : Պատանկ է նաև կրօնից գաղափարը :

Ուրեմն կրօնական դաստիարակութիւնը կանուխ պէտք է սկսիլ , և այն ալ ընտանեաց ձեռքով : Ինայց նոյն խսկայս դաստիարակութեանը մէջ՝ հայրն ու մայրը զատ զատ պաշտամունք և պարտականութիւններ ունին : Կրօնքը՝ միշտ երկու կերպարանաց տակ կը նկատուի . մէկը խիստ , մեծավայելուց և հանդիսական , և միւսը՝ անոյշ , գործվալից և խանդաղատական : Կրօնից մէկ մաս մը կայ՝ որ աւելի մոքի հետ կը խօսի , և ուրիշ մաս մը՝ որ սրտի հետ կը խօսի : Պատուծոյ գոյութիւնը , իրեն յաւիտենականութիւնը , անհունութիւնը , իմաստութիւնը , արարջութէ մեծութիւնը և դաստատանաց խստու-

թիւնը, — ասոնք են ահաւասիկ զորս մնաքով կը նկատենք կրօնից մէջ. իսկ սրտով կ'ըմբռնենք Իշտուծոյ բարութիւնը, իր սէրը արարածոյ վրայ, տիեզերաց գեղեցկութիւնը, նախախնամութեան փոյթը, աստուածային ողորմութեան գաղանիքը, Իշտուծոյ և մարդկային սրտի մէջ եղած ծածուկ յարաբերութիւնքը, և այն: Ճշմարիտ աստուածալաշտութիւնը՝ ի մեծարանաց և 'ի սիրոյ կը բաղկանայ. և ահաւասիկ այս երկուքն են հօր և մօր՝ կրօնական դաստիարակութեան մէջ ունեցած մասերը. անոնցմէ մէկը ըմբռունել պիտի տայ տղուն՝ ինչ որ աստուածութեան գաղափարին մէջ խիստ և մեծավայելուց բան կայ, և միւսն ալ՝ ինչ որ նոյն գաղափարը՝ միսիթարական և սրտի սփոփիչ մասունք ունի. մէկը հնազանդութիւն և մեծարանք պիտի ազգէ, միւսը յոյս և վստահութիւն. հայրը պիտի ճանցընէ տղուն զիշտուած, և մայրը պիտի սորվեցընէ որ զանիկայ սիրէ և անոր աղօմք ընէ:

Ինչուան հիմա զբուցած խօսքերնիանանկ հասկընալու չէ՝ թէ հայրը միշտ խիստ կերպ մը պիտի ունենայ գերդաստանին մէջ, և մայրը միշտ խանդաղատական: Էսիկայ ուրիշ բան ըսել չէ, բայց եթէ թէ մէկուն և թէ մէկալին իշխանութիւնը վտանգի մէջ գնել: Ու ասն զի եթէ ամենայն դաստիարակութեան մէջ՝ հարկ է որ ըստ չափութէ ոյժ և թէ քաղցրութիւն գտնուի, բաւական չէ որ հայրը՝ միայն ոյժն ունենայ, և մայրը միայն քաղցրութիւն. այլ պէտք է որ երկուքն ալ գիտնան՝ մէկ բարեմանութիւնը մէկալին հէտ միացընել, բայց համեմատութեամբ և զանզանեալ չափով: Բացարձակ իրստութիւնը՝ միշտ դժնդակ աղիտից պատճառ եղած է. “Հարկ է, կ'ըսէ ՚իենելոն, որ ուրախութիւնն և վստահութիւնը՝ տղայոց սովորական հակամիտութիւնքն ըլլան. առանց անոնց՝ մըտքերնի կը բթանայ, և քաջութիւննին կը տկարանայ. թէ որ աշխայժ են՝ կ'ըմ-

բռստանան, և թէ որ հանգարտաբարոյ՝ ալշութիւն մը կու գայ վրանին. վախը՝ սաստիկ գեղերու պէս է, զորս միայն ծանր հիւանդութեանց մէջ գործած էլու է. որոնք թէ պէտ մարդուս ներսի գին կը մաքրեն, բայց միանգամայն կազմութիւնն ալ տակնուվրայ կ'ընեն. վախկոտը՝ միշտ տկար անձ մը կ'ըլլայ, “: Որպէս զի իշխանութիւնը իր ճշմարիտ արդիւնքն ունենայ, հարկ է որ մէկ կողմի մը կուսակցութիւն չերեցնէ. ապա թէ ոչ, մարմնոյ հնազանդութիւնը վաստըկելու ալ ըլլաս, սիրտը ձեռքէդ կը փախչի: Ի՞նչ բանի կու գայ տղուն արտաքին հնազանդութիւնը, մինչդեռ՝ ի ներքուստ ապատամբած է: Նօր մը ջանքը պիտի ըլլայ՝ չէ թէ որ իւր իշխանութիւնը յաղթանակէ, այլ որդուոցը բարքը և սիրտը ուղղէ: Ի՞նոր համար պէտք է կանոնի և բանի խստութիւնը չափաւորել զուարթամութեամբ և բարեմատութեամբ. անանկ որ հայր մը՝ որչափ ալ իր պաշտամանը պահանջած խստութիւնը ուղենայ պահել, հարկ է որ նոյն կերպին մէջ մայրութեան նշանակքն ալ երեցընէ: Ո՞իւս կողմանէ ալ, մայրենի խանգաղատանքն՝ որ այնչափ զօրաւոր է՝ երբ չափով ըլլայ, իր ամէն ոյժը կը կորալնցընէ՝ երբ չափէն անդին անցնելով, ցաւալի տկարութեան կերպարանք մը առնու: Ու ասն զի իրաւ է որ մայր մը՝ զգածմամբ շատ բանի կարող է. բայց անով ըսել չէ թէ բանիւ ամենեկին կարողութիւն չունի. այլ ինքն ալ իր յատուկ բանն ունի, և զոր պիտի գործածէ՝ ի դաստիարակութեան:

Բայց հոս ալ մանաւոր դիտողութեան արժանի պարագաներ կան: Տարակոյս չկայ որ տղան այլ և այլ հասակներ ունի, և անոր համեմատ պիտի ըլլայ նաև դաստիարակութեան կերպը: Ի՞ւաղին հասակին մէջ՝ տղան գլխաւորաբար խնամատարութեան տակն է. ուստի և հայրը մերթ ընդ մերթ կը տեմնուի, երբոր հարկաւոր ըլլայ. միայն իր խորհուրդներովը կ'օժանդակէ մօրը, մանաւանդ երբ վստահու-

թիւն ունենայ անոր ժրութեանն և զգօնութեան վրայ : Ասանկով նոյն բեռը աւելի մօրը վրայ կը ծանրանայ , ինչուան որ տղայն մեծնալով՝ աւելի խիստ իշխանութեան մը կարօտ ըլլալը երեցնէ : Այն ատեն հօրը վրայ կը սկսի երաշխաւորութիւնը ծանրանալ . մանաւանդ երբոր տղայն մանչ զաւակ ըլլայ . վասն զի աղջիկը ընդհանրապէս մօրը խնամոց և հոգոցյանձնուած է :

Այսկայն երբոր դաստիարակութիւնը առանց օրինակի ըլլայ , բոլորովին անկարող է : Խրատք , խորհուրդք , սպառնալք , վարձք կ'ընդունայնանան՝ օրինակի զօրաւոր աղջեցութեանն առջեւ : Ասաքինութիւնք , դժբաղդաբար նաև ախտք , մէկէն մէկալին կ'անցնին : ( ) րինակով դաստիարակութիւնը ամենազօրաւոր է . անոր առջեւ՝ տղուն կրքերն ու ախտերը իրենց ոյժը կը կորսընցընեն . շատ անգամ առանց գիտնալու , և առանց ուզելու կը հետեւի անոր . ուստի ծնողք ամէն բանէ աւելի պիտի ջանան իրենց դաստիարակութեամբը , կը թութեամբ և աստուածպաշտութք սիրելի ընել տղոց նոյն առաքինութիւնները :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հայրն Քառերիոս Ռապինեան :

Տարւոյս փետրուարի 26^{ին} Գաղղիա իր երեւելի մարդիկներուն մէկէն զըրկուեցաւ : Յիսուսեան Հայրն Ուաւինեան , որ 1793^{ին} էր ծնած , իր ծաղիկ հասակէն կարգէ դուրս հանձարը ցուցուց , ու քսանրվեց տարուան արքունի փաստաբան ընտրուեցաւ , ու պատուց համբուն մէջ առաջ երթալու ամենեին տարակոյս չկար : Իսայց աստուածային շնորհը իրեն ուրիշ համբայ էր պատրաստեր , որուն ձայնին հպատակելով որ մը յանկարծ աշխարհային փառաց

համբէն ետ դարձաւ , ու մտաւ Արքոյն Առւլպիկիոսի կղերանոցը , և անկէց չի սուսեանց նորընծայարանը , ուր սուբրի կեանք անցուց կատարեալ անձնուրացութեամբ : Կատ տարի իր հրաշալի աստուածային ձարտարաբանութեամբը հազարներով երեւելի և իմաստոն մարդիկ կը հիացըներ , մեղաւորներ առ Աստուած կը դարձնէր . վասն զի իր խօսքը աստուածային հոգւով օճուած էր . ինչպէս աշխարհային իմաստնոց առջեւ անպատկառ կը քարոզէր խաչին յիմարութիւնը , նոյնպէս թագաւորաց առջեւ համարձակ նոյն խաչին խոնարհութիւնը օրինակ կը դնէր : Խրեն քաղցրալուր ձայնը լազները կը վկայեն իր վսեմ և ազգու ձարտասանութեանը , որով Գաղղիոյ հիմակուան ձարտարախօս քարոզիներուն զլսաւորներէն մէկը կը իրաւամիք սեպուած էր : Այս հրաշալի մարդուս մահուան օրը ընդարձակածաւալ յարիզ քաղքին մէջ զրոտման մը պէս ծաւալեցաւ . ու իրեք օր մարմինը 'ի տես հասարակաց զրուած ըլլալով հեղեղ մը ժողովրդեան կ'երթար այն սրբասէր այրն Աստուծոյ ետքի անգամ տեսնալու : Ոյաղման օրը մեռելահանգստեան աղօթքին երկու ծիրանաւոր կարգինալ ու չորս եպիսկոպոս ներկայ էին . թող քահանայից ու կրօնաւորաց անթիւ բազմութիւնը . ու ( ) ուլէամնի պերճախօս եպիսկոպոսը իրեն դամբանականը խօսեցաւ : Յուղարկաւորութեան կառքը խիստ աղքատին էր , կամաւոր աղքատութեան յանձնառու ըլլալով վախճանեալը՝ թէպէտ և ըստ աշխարհի ազնուական ու Ճոխ ցեղէ . բայց կայսերական պալատէն սկըսեալ ազնուականաց կառքերու ամբոխ մը ետեւէն յուղարկաւոր կ'երթային , որոնց երկայնութիւնը 20 վայրկեանէն աւելի կը տեւէր : Ո ախճանելոյն բարեկամները ու իրմէն հոգեւորապէս բարերարեալ բազմութիւնը շատ տեսակ զրուածք ըրին վրան . անոնցմէ մէկն ալ այս հետապայ քերթութիւնն է , որ գաղղիերենէն թարգմանած 'ի լցոս կ'ընձայէնք օրագրիս մէջ :